

Zvaižzdė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 27

BROOKLYN, N. Y., 8 D. Ruggjuocio (August) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas I

Maistas ar nuodai?

(Pabalga)

Senas tikėjimo medis auga ir bujoja ir jokia audra nepajiegis jo iszversti. Patyręs tą, pradėjau dairytis aplink save labiau. Kalbėjo man, buk tikėjimas gadina žmogaus budą, niekina mokslą, mokina egoizmo ir puikybes. Kaip paveikslą statydavo man kunigus, kad tu tarpu klebonas parapijos, kurioj gyvenau, o su kuriuo gerai susipažinau, aiskiai rodė juog tie „apszvieštojai“ man melavo. Vyras tas toli pervirszino tuos „mokslninczius“ mokslu ir platum apsikaitymu, o kaip-gi jis nepanaszus buvo į juos. Tenai egoizmas, puikybė, arogancija, czionai jo auksinė szirdis uzdegta Dievo meile, pasirengus yra kiekvieną prie savęs priglausti, kiekvieną pagelbėti, kad ir su savo loenos ypatos skriauda. Kada žiurėjau į jo pasiszventimą parapijonų labui, supratau, juog suvis klaidingą nuomonę szirdije mano tie „mokslnincziai“ pasėjo ir gėda man darėsi ir pikta; žmonės begėdiszkai isznaudojo mano į juos įsitikėjimą. Szitam tai laike drysau po daugelio metų perskaityti knygą paraszytą tikrai katalikiszkoje dvasioje. Buvo tai vertimas isz prancuziszkos kalbos veikalo iszreiszkcenzio padėjimą kunigo kaslink žmonių ir turėjo antgalvį „kunigas ir žmonės“. Kada tą knygą perskaiciau, pasijutau teip smagus, kaip buciau po gėrymui visokių dumblių gavęs stiklą gardaus szaltinio vandens. Nuo mano akių tartum nupuolė koks uzdangalas — praregėjau. Dabar vel

sugryžo mislis likti kunigu, idant tarnauti savo artimui. Laukiau tada ateinancios dienos, kada galėsiu buti priskaitytas prie kandidatų į dvasiszką stoną.

Teip apraszo savo gyvenimą ir blogų knygų ant jo įtekme L. M. kuris dabar literaturoje uzima ne paskutinę vietą. Ir už teisybę, argi galėsime pasakyti juog jis neteisybę raszo? Ne. Turime pripažinti, juog jis paraszė tikrą teisybę.

Apsidairykime aplinkui, o tarpu mūsų lietuvių rasime labai daug panaszų atsitikimų. Daugelis isz mūsų tautiecių vos visas alfabeto litaras pažindami, kada perskaito kokio lietuviszko galima sakyti pusproczio plovones, kuriuose iszniekina Dievą, tikėjimą ir kunigiją, tai jau skaito savę didei mokintu. Jeigu gi nepatenka jam į rankas bedieviszkos knygos, tai jis Geografiją skaitydamas, kaip raszo p. Karvojus, randa juogei Dievo nėra, juogei tikėjimas tai žmonių iszmislas ir kodėl teip yra? todėl kad jis mažai tebemokėdamas skaityti nesupranta ką skaito, o nori nuduoti daug skaicziusį ir mokintą, tad giriasi isz tokių nuomonių, kadangi jis yra paratęs girdėti, juog tikintieje yra tamsuoliais, o vien netikintieje mokslnincziais.

Isz pradžių, kada pradeda skaityti, pasibaisi jam tokios nuomonės, bėt isz palengvo su joms apsiranta ir laiko jas už iszmingiausias. Kada mes atsirandame kokioje vietoje, kur yra baisiai pagadytas oras, isz sykio mės negalime atsikvėpti, bet kada, ilgiau budami ap-

siprantame, mes ne tik tos smarvės ne jauziaime, bet mums rodos juog tas oras yra suvis geras ir jo „kvėpalas“ yra geresnis už visokias perfumas.

Mokslas yra mums reikalingas, apie tą nėra jokios abejonės, bet norėdami tą mokslą igyti priva lome skaityti geras knygas ir laikraszczius, o atmesti knygas ir laikraszczius bedieviszkus. Kokios doros iszmoksime isz skaitymo laikraszczio, kuris Kinų balvonus stato augszcziau už patį Dievą viso svieto Sutvertoją, ir kitas garsina plovones. Kaip tai daro mūsų „Vienybė“ ir jos Company, „Lietuva“ ir „Lietuvis“? Pasakykite — apsziszviesime. Teip, igysime szviesą, bet ta szviesa bus netikra; ta szviesa bus panasi į tą, kuri gadina mūsų akis ir kuri žmogų neregiu padaro, jei jis, per savo neatsargumą ilgiau į ją žiuri. Rasime tų knygų ir laikraszczių skaityme maista, bet ne tą kuris mus sudrutina, tiktai kuris mums kenkia — tose knygos, tuose laikraszcziuose rasime nuodus. Tad broliai lietuviai! bukite atsargus su knygų ir laikraszczių skaitimu ir rinkitės tokį skaitimą, kuriame rastute sau maista o ne nuodus.

Draugas.

PASARGAI

„ZVAIGZDES“ spaustuė yra atidaryta szionis valandomis.
SZIOKIOM DIENOM:
Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.
NEDELIJOJ:
Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

Dmitrovičius maž-daug pirmiau gavo nuo spraininko rašta — rustus ir neramus. Nustoti malonės, ramybės nemalonu, bet šiadykštis širdies užgavimas kur-kas bjauresnis, užtatai, kad išgaišino jo užmanymus. Ketino užvažiuoti lankyti guberniją ir palydėti Zencidą kasžinkur į vandenis (norints visai nebuvo pakeliui). Tik vienas atminimas ramino jo širdį, juom yra: kaip kalbės važiuodami. Jo mylista mislijo apie linksmybes, o tuo tarpu netikatai jo gubernijoje, bet dargi ir pas giriama komisorių maistas!

Spraininko prašymas, kad kareivija padėtų, labai aiškiai sakė, kad sukylimas nemažas ir ten gyvenančius negali nutildyti.

Paskambino — norėjo kasžin ką pakviesti ir ką paliepti, bet atminė, kad pas Zencidą šį vakarą pramonėlis, galvą paluksnojo, pamislįjo ir pradėjo taisytis. Ir teip jau gal pasivėlino! Rustus ir neramus buvo ir dėlto gi laukti ilgiau negalėjo — į vidų jėjo. Kasžin koks stebas, kuris kasžinko atvažio pas Zencidą prašyti, labai stebėjos, kad laukimas gubernatoriaus, kuris ketino daug gero padaryti, yra tik paties savęs varginimas ir sunki našta. Sėdėjo priešai Dmitrovičių, tarsi kaltininkas ant suolo galo ir kad jo mylista kartą gerai prakišęs pradėjo skomį dauzyti, ponelis visai nusiminė. Dmitrovičius buvo nelinksmas, kaip rudens dienos, pagaliaus ir Zencida, kuri netoli sėdėjo — neprivalė jo pradžuginti. Bet gudri suprato ko reikia.

Kad jo mylista kalbėjo, kad nė kiek nesiseka, priešus atsisėdo į nelaimingo ponelio vietą, pradėjo duoti kortas ir maloniai kalbėti — jo mylista nusišypojo.

Geros išnaktos..... Miegais suszmyzės ir suzaliavusiais švarkais apsilvilkęs tarnas atnešė jo mylistai kitą raštą iš Sosnovkos. Atsiuntė tą raštelį Lupinskis. Zencida, pamačius raštą, prispaudė apžieduotą ranką ir pasakė:

— Nelieisiu pas mane skaityti, visi turi būti linksmyš, o tas raštelis gali užgauti širdį.

Dmitrovičius nulenkę galvą ir pastumė raštelį tolyn.

Kada lošėjai rokavo kiek kas kam prakišo, Dmitrovičius perskaitė raštelį ir gavo žinoti, kad kareivių nereik siųsti, kad apmalšinti maištą, ir kad teip padarė spraininkas, kuris iš karto nesusiprato. Pavadino seną spraininką nevispročiu ir linksmas nuėjo užkąsti. Kad nurimo, vėl pasiliko linksmus, malonus ir įsimylėjęs: kasžin ką labai maloniai nusigandusiam lošėjui pasakė, pasijuokavo su perdėtiniu, apie kurį teip pat šnekėjo, kad myli ir paduodamas tarnui raštą, pasiryzo gerai pabarti spraininką.

Trečioje dienoje atėjo kitas raštas, kur Lupinskis sakė, kad sujudimas nutildytas, kad jis pats perkalbino žmones ir prašo jo mylistos gerai subarti kaltuosius, iš kurių šeši vienkart su pačiu didžiuoju pakuročiu Petru Pakalniškiu įkisti į kalinį. Tą pačią dieną išsiuntė du pabarimo raštu — Gvozdzikui, kurs perskaitęs nemaz nenusigando, ir spraininkui, kurį perskaitęs senelis nusiminė ir labai apsirogo. Nelaimingo Ulanov niekas nekontė. Gvozdzikas išdergė jį, kad nemoka apsieiti su stačiokais žmonėmis ir reikalauja kareivijos, tuo tarpu kad jiems reikia vezo ir kieto kmščio.

— Aš juos pamokinsiu kelti maištą — kalbėjo kas varakas, ketindamas visą valsčių išmušti.

Lupinskis ir prokuratorius kalbėjo, kad jam stuokuoja išminties; sudžia mislijo, kad jis viską sugadino.

Nelaimingas senis, gavęs vietos pagyrimo ir užmokesčio papeikimą, iš nusiminimo visai pasigėrė. Nežinodamas ką daryti, nusprendė, kad valdžiai įtikti nebegalima.

— Niekeip netikėsi — kalbėjo pasistatęs stiklą stipraus gėrymė. — Barisovą išpeikė, kad nereikalavo kareivių — čia barasi užtai, kad prašiau atsiųsti! Intik jiems... Bepročiai... — kalbėjo į sieną žiurėdamas.

Senis visą amžių stengėsi sutaikinti tarnystės įsakymus su įtikimu valsčių, bet tai niekada jam nepasisėkdavo. Jau baigdamas keliauti į laimės žemę, sutiko netikėtai nelaimę — širdis jo nuliudo; jis šoko nuliudimą blankyti. Pasislėpęs nuo žmonos ir vaikų, pamazi po savo lova pristatė eilias ištuštintų stiklų..... Barė jį valdžia, bet pati ir dukkt teip pat nesigailejo, užtatai kad namuse jau stokavo pinigų pirkiniams.

— Ko n'išmanai, ten nesikišk — kalbėjo rusčiai žmona, gailėdamasi, kad vyras parodo didį užmokestį.

— Tėtušiai vis gerai, o mudvi su motina turime kentėti — kalbėjo rusti dukktė Liza.

Liza turėjo jau septyniolika metų, neseniai pabaigė mokslus ir sąprotavo, kad ji mokyta, gerai išauginta ir daili mergaitė. Lupos buvo mažos, raudonos, akys mėlynos, skaitušys ir linksmyš skruostai; rėdėsi, šoko, laukė piršlių ir nors buvo labai jauna, mokėjo gyventi dėl savęs ir mislyti (rupintis) apie save.

Nekantrybė žmonos ir dukters dar labjaus pažeidė senelio širdį: jis rupinosi apie jas kaip įmanė, pagaliaus darė ir tai, ką užgina ožjė, ir žmoniškumas; atiduodavo joms viską, ką uždirbdavo, o šis, nelaimės volandoje bado jį pirsžtais, visai kaip jam užmetinėja ir rustina. Ingėręs stiklą lig galo dar kartą velniams visus pasiulė ir prisimerkusios jo akys nebegalėjo atsukti vieno daigto nuo kito..... viskas žaliavo ir sukosi apskui.

Uztatai Lupinskis užsipelnė garbingą šlovę; pasirodė vikriu, geru ir pagaliaus maloniu. Niekas nežinojo raštų įtalpos, kuriuos jis rašė pas gubernatorių, bet visi gerai numanė, kad užtaria už žmones ir lanko įdėtus į kalinį. Tiesą pasakius, į kalinį turėjo lankyti užtatai, kad buvo perdėtiniu, bet Lupinskis mokėjo teip pasielgti, kad pagaliaus ir pats pašaukimo pardėtinio išpildymas pelnė jam užmokestį. Vaikščiojo rimtas su raudona kepure ir visi tikėjos, kad jo priegloboje galima be baimės gyventi.

XXI.

Praslinko dvi nedėli. Apie atsitikimus Vilkyneje maž kas bekalbėjo, visi maž daug nurimo ir užmiršo. Gvazdzikas rėdė ir sudijo, Kulakas pasiliko vėl vaitu. Kurečka gavo maždaug pinigų, kad maištui pakilus nenusiminė. Sudžia visada kasžink ką rašinėjo, o šeši žmonės vargo kalinije už kitų nusidėjimus.

Gubernijoje buvo viskas gerai. Jo Mylista kasžin kur išvažiovo..... tuo tarpu netikėtai laikraščiai apskelbė kas atsitiko Vilkyneje. Norint straipsnelis buvo labai trumpas, vienok iš įtalpos žmonės greitai pažino (atspėjo) kas parašė. Lupinskis džiaugdamasis pasakė:

— O ką? ar nesakiau?!

Greitai vienok nurimo, nes gavo žinoti, kad raštas jo netik peikė, bet pagaliaus dar gyrė jo pasielgimus.

Tuo tarpu pasklido paskalba, kad gubernatoriui gyztant kasžin kas padavė Tati'jos Mikol raštą, kur labai aiškiai buvo aprašytas atsitikimas Sosnovkoje. Tas raštas ir mažas straipsnelis sujudino visą mažąją gubernijos valdžią, kurį apsikniabus rupinosi ne žmones rėdyti, bet iš žmonių gerai pinigų prisilupti. Daugumą tai palinksmo. Sueigos vietose

iš rankų į rankas ejo suglamztytas ir sutrintas laikraščio lapas, kur buvo patalpintas garsus straipsnelis.

Jo Mylistos tarnai davinejo pažįstamiems persikaityti raštelį apie Sosnovičius. Iš pradžios teiravosi nevicai, kas tokia Tatija Mikol? Iš kur priklydo? Kodėl ji gailiasis žmonių? Ar ji „ko norintis nemislėja“? Kalbėjo, kad Orlovai neseniai atvyko į tą kraštą, liuosi ir todėl nerynsta.

Išėjus keliatą maž įtekmingų vyrų, visi stojo už Gvazdziką. Nemasas jo draugų būrys, vis tie, kuriems jis skolinavo pinigų, duodavo paukštinę ir gėrymiais mylėjo. Keletas teisių vyrų mėgino užtarti už Tatij Mikol, bet silpnas jų balsas pražuvo garsiuose tulos apkaltinimuose. Lupinskis pasakė, kad jis žino ką..... perdėtinis, kurs neseniai nuo Gvazdziko (kuriems neseniai Gvazdzik nusuntė) gavo stirmą (ozką) kalbėjo, kad tai nieku paskalbos, kurios netyčia pakliuvo į laikraščius.

— Vienok kaip sau norite — sake Palanski rimtas ir stiprus vyaras — bet Gvazdzikui bus neramu skaityti tokį raštą..... Jug yra ir išrodyta ir pažymėta, kada kas buvo.

— Tas mylimasis, niekai — prabilo perdėtinis — Gvazdzikas niekada nieko neskaityo, nežino, pridurė juokdomasis.

Pas Zeneidą teippat buvo kalba apie tą straipsnelį. Mokytesnė sako, kad gražiai parašytas, tik labai žiauriai, kaip žinoma, moteriškai rašyti neišpuola. Zeneida kalbėjo, kad Gvazdzik nė maž nekaltas, o kad Dmitrovičius pašaukęs vieną tarną pradėjo jam su izglėms apskakinti, Zenauda, kuri susikabinus su Polovu vaikštinejo, praicedama pro šalį mato, nei pasakė:

— Melda masis pasigailėk Gvazdziko.

— Dmitrovičius ir neprašant norėjo suglobti Gvazdzik, bet, kad iš Petrapylės atėjo raštas, kuriame buvo patalpintas Tatij straipsnelis, kad, dievai žino, kaip atsitikimas su Gobricku Ščolkunu išėjo antrą kartą aikštėn kartu su tokia pat šunybe apie kaszin kokį praskolinusį žmogų, kurį komisorius Lupinskis padirbės negerus raštus išvarė, kad pasklido garsas apie baisų primušimą kaszin kokio Mikolo valsčiaus žmogaus, apie naikinimą miškų, apie nutraukimą nekuriems žmonėms žemės ir tt..... Kad visos tos žinios kaszin kaip izskliuve iš kietų valdzios rankų atėjo pas žmones ir greitai galėjo įsibriauti į laikraščius — tada pasilikė vėlu beglobti. Todėlgi turėjo liepti perkratyti visus valsčius ir ypatingai su atyda maištaujantį valsčių.

Kvostoviskis buvo tada garsus vyaras, jo nusprendimų visi prisitūrėjo ir Dmitrovičius ketino jam padedant nemaž parodyti. Tas tikrai iš vikrumo garsus vyaras mokėjo pagaliau ir iš labai didelių pinklių garbingai išsisukti. Jį išsiuntė gerai įkalęs, kad niekam nieko nesakytų.

XXII,

Vieną lindsmų rytą pasklido po miestą ir apygardės žinia, kad greitai bus peržiurėjimas visų valsčių. Mazatikiai džiaugės, patyrė ir apsiniaukėliai lunksnojo galva ir kalbėjo, kad tai niekai ir jokios iš to naudos. kaip ir pirma, žmonėms nebus.

Norintis ir teip kalbėjo, vienok daugumas gailėdamiesi nekaltai kenčiančių, nedrįso netikėti, kad psziurėtojas (revizor) nepažįstamas žmogus, kuriam nepainija pažintis, išlengvo (pamažu) išniš tą mazgą, kurs veržias pamažu kaip kilpa ant Pakalniškio kaklo. „Atvažiuos peržiurėtojas, viską kaip reikiant peržiurės“ kalbėjo žmonės po sodžius ir laukė jo atvažiavimo.

Gvazdzik, kurs gražiai pasižino su valdzia, išvažiavo jo pasitikti ir kartu su juo iškilmingai įvažiavo į miestą. Tas

visiems perspėjo kaip pasielgs atvažiavęs peržiurėtojas ir mazatikiai pagaliau emė abejoti.

Ant rytojaus gubernijos pasiuntinis apsilankė pas pavieto valdzia..... Gut pietų buvo pas maršalką. Pavakareje apsilankė pas kaszin kokį numestą komisorių, o vakare už rankų susikabinę vaikščiojo su Gvazdziku ir šypsoje pamatę prašumtuiai pasirėdžiusias mergaites.

Per pietus pas maršalką apie svarbius dalykus maž kalbėjo: juokavo patogiai su maršalkos žmona, išsitarė keletą žodžių apie nedorus žemesnės valdzios pasielgimus ir teip iš lengvo dasižinojo, ko norėjo žinoti. Po pietų besiblaivėdamas netyčia paklausė apie Orloviene: ponia maršalkienė pavadino ją gera žmona, maršalka — mokinta galva. Gvazdzik atsiliepė, kad jai kas norin liežuvį pakirptų — visi pradėjo juoktis.

Praslinkus dviems dienoms, peržiurėtojas p. maršalkos ratuose, su Gvazdziku išvažiavo į tolimą Vilkyne. Puikus apžiurėtojas savo pasiuntimą skaitė už labai didelę daigtą. Širdyje žinojo, kad teip elgdamasis vėltu perleidžia brangų laiką, vienok prisitaikindamas prie gubernatoriaus įsakymų, ketino atlikti tą pasiuntimą kaip vien reikiant.

Buvo giedra, važiavo per plačias, zalias balas ir Gvazdziko širdis drebėjo, kad varpeliu pagandintos antys pasikeldavo iš zolių.

— Matai tamsta, matai tamsta..... — klausė snaudžiančio saldžiai keleivio, rodydamas tolyn. Ir rodėsi, tuojaus iššoks iš ratų.

Išlėdęs apžiurėtoji, maršalka buvo labai neramus. Gvazdzikui nė maž neįsitikėjo. Kulak, kurs pirma jo apskritje mito, kaszin kur išsidangino, greitai galima buvo patyrti kaip pardavinejo miškus ir užsilakė. Tai apmislėdamas draskėsi, bijojo ir maž nesirgo. Pati pakvietė gydytoją, bet, kad Ivan Ivan pasižiurėjęs į liežuvį ir suskaitęs plastančiosios gyslos mušimą (plastėjimą, plakimą) liepė nusipirkti žuvies taukų, Jo Mylista maršalka užpyko.

— Ar tamista juokauji?..... Aš teip silpnas, o tamista liepi man gerti žuvies taukus. Nenoriu aš tamistos taukų!

Išgirdęs tai gydytojas sutraukė pečius ir pamislėjo, kad p. maršalkai reikia ištiesių stipresnių vaistų. Lupinskis užtai, kad buvo ligotas, maž iš proto neišėdavo, kad bile koks nuludimas suspausdavo širdį. Bet liusti nebuvo ko: nepaklusni žmonės pasitaisė. Širdis buvo linksma, o jei ne, tai rodė, kad peržiurėtojas su Gvazdziku privažiavo prie rėdybos namų.

Kulak žinojo, kad bus peržiurėjimas ir pasiruošė. Pavojaus niekur nebuvo: visudrąsesnėjie buvo sukišti į kalinį, kiti uždaryti pas vaitą — pasilikusiejie nesiskųs, nes vaitas geras žmogus.

Žiurėjo dvi valandai: knygos, mokesčių rinkimas, pinigai..... viskas labai gražiai, rasta keletą rašytojaus apsirikiimų..... Pašaukta keliatas vyrų, kurie iš baimės nežinojo kam juos šaukė ir ką reikia sakyti.

— Kas jums nepatinka? — paolaušė rusčiai peržiurėtojas.

— Ačiu, galingas pone, visi mums geri.....

— Kodėl nenorėjote, kad Kulak būtų vaitu?

— Nuvargino mus, galingas pone. Turite, sake, po vieną jautį, o aš jums teip padarysiu, kad septyniems tik tebus vienas jautis; sakote, bepročiai, kad aš jus žydais apleidžiau, aš jus pavesiu cigonams.

Apžiurėtojas šypsodamasis pažiurėjo į Gvazdziką ir stebėjosi, kad žmonės maž išmano.

(Toliuos bus.)

Kiek tinginio proto be'sa.

Varguczių kaime gyveno gaspadorius, vardu Laurynas Vėplys. Buvo tai labai dimnas žmogus: jis tankiai užsimirszdavo kaip ant svieto ešas. Rytmetije isz lovos nejudintas nekėlė, o atsikeles, kad pradės rengtis — adynų adynos perejo, pakoliai isz migio iszsiakraustė. Tankiai isztisą dieną atsisesdęs prie ugnies isztoringavo užmirszęs apiviską. Jei jam reikėjo eiti į darbą, rengėsi pusę dienos, o kad pradėjo dirbti, žiurint į jį, visas, vyruti, suiręs buvo. Kad Laurynas iszvažiavo kada į kelionę, namiszkiai negalejo sulaukti sugrįžtant; jis karcziamoje atsisesdęs žioprosojo, o jo gyvuliai ant lauko pastatyti nyko. Szventą dieną Laurynas rengėsi į bažnyčią visą rytą, o atėjęs rasdavo jau bebaigiant dievmaldystę. Kiti dievo-baimingi žmonės su szirdies sujudinimu garbino V. Dievą, Vėplys sutingęs snaudė, arba sudribęs vampsojo; ką žmonės giedojo ir kunigas bažnyčioje pasakajo, jis nieko neiszmanė. Laurynas buvo sau kaip priguli ir gana diktas ir drutas vyras; bet niekas jam nesivedė, kur ejo, ten prapuolė. Jo triobos griuvo, galvijai menki, įrankiai prie darbo niekai, laukai neiszgyventi, darbai paskiaua visų velkasi, visos mokestis neatliktos, szejimynai alga nemokėta, o skolų nė jo kaklas nekėlė.

Tuojaus szalia Lauryno namų gyveno Simonas Budrutis, tas su visu kitoks buvo gaspadorius. Žmogus sau buvo sveikas ir drutas, rytmetije anksti visą savo szejimyną pats prikeldavo, niekad os vienos valandos dykas nebuvo, bernui savo sakydavo: „asz tau, vaike, valgį ir aprėdalą duodu ir alga tau moku, o tu man krutėk, dirbk, kas tau pasitaiko apie namus, bet dykas nebuk, idant asz tavę niekad os teip sėdinčio neiszvyscziau, kaip sėdi Vėplys.“ Kad žmogus iszmingtai kalbėjo ir szejimyniszkiai teip kaip tėvo savo klau sė. Bernas žiemą atėjęs į vydų pasiszildyti, emęs lynų nuvijo reikalingą virvutę, pavasarį pailsęs dieles bejiaudamas, atsisesdęs iszgalando striugą, pailsęs rugius bejiaunant, pasilsėdamas iszgalando savo dalgį; trumpai kalbant namuose jo visi kaip pusť skruzdeles su noru kožnas dirbo savo darbą nuo ryto iki vakarui. Szventą dieną subudino visą szejimyną ir giedojo Razanczių; kožnas jo szejimyniszkis iszmoko

ant knygeliių skaityti. Kad jau laikas buvo, siuntė visus į bažnyčią ir patsai beveik kožną szventą dieną bažnyčioje buvo. Kad kunigas žengė ant pamoksiinyczios, Simonas arecziaus už visus stovėjo, akis ir ausis pastatęs klausė ir tėjmojo, ką kunigas sakė. Viskas tas iszejo jam ant gero: nuo tų pamokslų Simonas stojosi pilnas proto, iszminties ir rodos. Isz to jis nė mislije, nė kalboje, nė savo visokiuose apšėjimuose nesuklydo, bet viską kuogeriausiai padarė. A! vyruti, namai Simono puikūs, gražus, szejimyna dailiai parėdyta ir alga gerą pelno; gyvuliai gražūs ir druti, triobos puikios, javai tikrai gražūs, namai pilni gėrybės, mokescziai visi atlikti, niekam nekaltas, bet dar jam kiti kalti buvo. Nedaug sznekant, Simonas Budrutis tame pacziamė kaime ant tokio pat lauko kaip ir Laurynas gyven-damas, buvo kaip ponas laimingas.

Vieną kartą buvo graži pavasario diena, žemė pradėjo žaliuoti, paukszteliai czilubėjo, galvijeliai bubavo, žmonės linksmi apie savo namus su džiaugsmu dirbdami daineles niuniavo, garnys ant Simono Budruczio kreigo lizdą taisė.

Laurynas Vėplys savo bakužėje nieko dar nevalgęs (nes buvo duonos netekęs) po langeliu ant suolo sėdėjo ir į garnį žiurėdamas, teip pradėjo sau kalbėti. „O! garneli, garneli! bepigiu man butų, kad tu ant mano namų lizdą susikrautum ir asz teip gražiai gyvencziau kaip ir mano susiedas! Dėlko szmet ant mano neatsitupėi kreigo!“

Teip bekalbant Laurina iszgirdo kunigas, pro szalį bevažiudamas, paszaukė pas savę ir paklausė jo: „Laurynai, ką tu szneki? Tu misliji, kad tai Simonas, tavo susiedas, dėlto gerai gyvena, kad garnis ant jo stubos sau lizdą sukrovė?“

„Teip, Jusų Mylista, asz misliju ir žmonės teip szneka“, — atsakė užsimerkęs isz vargo Laurynas.

— At! žmonės szneka prigaudinėdami mažus vaikus, o tau tas ir už teisybę. Tu, žmogeli, susiprask, isz ko gi gali tam žmogui geriaus eitis, ir kurio namų garnys sau lizdą susikrovė? Pasakyk, man, ar saulutė geriaus dirvas ir sodybą apszvies? Pasakyk man, ar lytus ir rasa skyrium geresnė ant jo dirvos puola? Pasakyk, ar ankstybesnis ir sziltesnis pavasaris ant jo dirvos ateina? Ką tau padės garnys Dievo žmo-

gau? Garnys sutvertas V. Dievo, idant bėdingus vabalus ir varles nuo žemės rinktų ir sumazintų, o garnys netiktai po jo vieno lauką vaikszczoja, ale lygiai ir po tavo goglinėja ir gerą daro. Žmogau tu, žmogau! jau pasenai ir daugiau už mažą vaiką neiszmanai — žmones juokini. Kad nori gerai gyventi, mokinis neusziruėk į gerus ir iszmintingus gaspadorius, kaip reikia dirvą iszdirbti, kaip reikia apie gyvulius rupintis, juos apziurėti ir kaip reikia visus daiktus tvarkoje laikyti. Pirmiausiai asz tau pasakysiu: tu V. Dievo padejimo praszyti ir netinginiauk, bet eik ir prisiveizėk į skruzdėlių kupstą ir mokinis teip dirbti, kaip jos dirba, o nebusi iszalkęs, bet busi turtingas gaspadorius. (Isz Pamokslų Gražių Žmonių).

Katalikiszka knygn krautuvė.

Newark, N. J. 31 d. Ltepos 1901 m.

G: odotinas Redaktoriau!

Jau nuo kelių mėnesių asz su ypatingu užsidejimu vaktuoju jus straipsnius ir laukiu, ka nauūingo ir gero jus užmąnsyte del labo lietuviių katalikų. Dabar tik ju ū laikrasztis „Žvaigždė“ ir Susiv. Organas „Tėvynė“ pašiliko karsztais ir atvirais apgynėjais katalikiszkos teisybės, o kitos gazietos arba laukia, kas stosis, katra pusė ims virszu dabartinėje kovoje su valnamaniais, arba dar užpuola ant lietuviių katalikų, už kurių piningus jų redaktoriai ir iszleistojai gyvena. Jei nepalaikytumete man už blogą, tai asz pasidrsinsiu su savo roda iszlysti dabartiniamė jus darbavimosi. Man rodos, kad mes katalikai lietuviai per daug esame leti, o tankiai ir nerangus ir dabar net, kada po Susiv. seimui nors sykį, kaip buvo raszyta „Žvaigždėje“, atsikratėme nuo tų szaszų savo, ir dabar dar mės ne visiszkai mokame sueiti į vienybę, ale kožnas sau dirba, kožnas savo keliu eina. Kad atsiranda kas isz męs, ką naudingesnio užmano, tai tuoj tą iszkritikuojame, ir vėl pakrinkame, kaip Grigo bitės. Klausiu ar nedaugelis yra lietuviių gerų katalikų, kurie nenori nei pauostyti Szliupo rauga, o bet užlaiko tokius laikraszczius ką priesz Katalikus raszo; o kada jiems nori pasiulyti katalikiszką knygn ar gazietą, tai jie bijosi, nenori, skundziasi, kad juos vadjs kunigų tarnais, Milukiniai ir t.t. Duokim sau, priraszė mės visi valnamaniukai priesz kunigą Miluką, ar jie ką blogo galejo jam teisingai

darodyti? Rėkia tik koznas, kad Milukas kytras, kad jis žmonis kalbines laikytis vienybės ir pasistatyti prieš Sziulptarnius, net nei kunigo nenori jo vadinti — už ką? už tai, ką jis darbavosi ant tėvyniškos dirvos, kada daugamas tu, ką ji dabar dergia, dar kiaules gane, ar kontrabandą vilko per rubežiu.

Argi galėjo kun. Milukas kitaip pasiiegti, turėdamas pažintį po visą Ameriką? Ar nebūtų jis vertas buvęs papeikimo, kad rankas nuleidęs būtų sėdėjęs ir būtų leidęs tokiam Mikolainiui pažeboti visą Susiv.? Iš ties asz esu labai kantantas, ką kun. M. neduoda nei atsakymo ant tų visų užspuolimų, ale su kitais gerais vyrais toliau dirba tėvynišką darbą — atskirymą tų istų isz mūsų draugijos. Kad nors sykj ūžeitų mada visiszkai juos nusikratyti ir gyventi sau kaip Dievas prisakė. Tegul Sziulipas su jais savo parėdką daro, o mės savtvarkos laikykimės. Tuszcia tų sznekų, kad partijos mums nereikalingos!

Jei žmonės teip iszkrypo, jei tokios įvairios nuomonės prasiplatino, kad buvęs katalikas lietuvys eina su peiliu ant savo brolio, jei vyras smaugia savo paczia ūž tai tik, ką tas ar szitas pildo savo tikėjimą, tai būtina reikia mums partijų. Tegul buna partijos, susidrujtis katalikai lietuviai į vienybę suėję, o ir arsziausi Sziulptarniai nebus teip blėdingi, kad turėdami laikytis savo vienybės valnamanizkos, persispez savo tarpe gal nesykj, ale turės nors szikias tokias regulas užlaikyti. Bet ne mano tai reikalas raszyti apie tuos dalykus, asz norėjau jų atyda atkreipti ant vieno daigto, beje, kad mums lietuviams katalikams reikalinga gera knygu krautuė. Kaip jau minėjau, nesykj taikosi sueiti katalikus užlaikanczius prieš katalikizskus laikraszczius, ale ne gali žmones peikti, ką jie perka knygas isz bedievizskų krautuvių? Kurgi žmogus pirks knyga? Galite raszyti po laikraszczius kiek norite, priešz Vienybę ar Lietuvą, gali kalbėti per prakalbas, ale ranczinu kad patys karszcziusiai kareiviai toki pasilieka tie žmonės, pirkliaudami su anais. Kodėl negalėtumėme mės visi Amerikos lietuviai turėti nors vieną tikrai katalikizską krautuė, didelę krautuė. Toje krautuėje būtų visokios knygos, dvasizskos ir svietizskos, tik ne prieszingos tikėjimui. Butų di delis pelnas patiems locnininkams, kad, ant visos Amerikos pagarsinę savo knygas, daryti biznij; galėtų ten dirbti koki keli geresni lietuviai katalikai, o ir patys valnamanių pravadyriai dabartiniai nuleistų sparnus ir neniekintų lietuvių katalikų gražaus vardo, matydami, kad kenktų jų kiszeniu. Pažiurekite dabar į tuos kataliogus mūsų drukarnių, ten rasit bjauriausias knygas sykiu su szventomis. Nuraszyk į tokią Lietu-

vos ar Vienybės redakciją kokios knygos klausdamas, o jie tau tuoj pasiulys visokius Sziulipus pamokslus ir kokių Czikagos žulikų bliuznijimus, ką Olšzevskis iszdrukavo savo knygoje. Mano paties geras prietelis, gavo nuo jo andai tokias knygas ir paraginimą, kad jas platintų tarp žmonių. Taigi, Brančos Redaktoriai, ar nereiktų apie szitą lietuviszką katalikizską knygu krautuė daugiau paaiszkinti. Raszykit jų patys, ar savo gabesnius korespondentus pakalbinkit, kad apie tą dalyką aiskintų, o gal nors sykj sulauksime krautuė knygu, kur Sziulipo bliuznijimai neras vietos ir isz kur koznas katalikas galės drąsiai orderiuoti knygas. Velydamas viso gero pasiraszau

T. Bendinskas

Karvojaus laiszkai.

— o —
Keturioliktas laiszkas.

Skaiciau rasztuose slaptinžos draugystės A. P. A. tokį apgarsinimą: „Atsiminkite, kad Rymo—Katalikizskoje Italijoje 79 procentai nemoka nė skaityti nė raszyti; Rymo—katalikizskoje Ispanijoje 83 proc., o Rymo—katalikizskoje Meksikoje 93 proc. nemoka raszyti nė skaityti“. Kas isz to iszeina? Ar ne tas, kad katalikai tai tamsiausi žmonės, — kitais žodžiais, kad katalikystė stengiasi sulaiykėti žmones nuo apszvietimo?

Teip tvirtina neprieteliai katalikizskos bažnyczios ir kunigijos. Jie mokina, kad tik tie krasztai pakilo medegizskai ir protizskai, ką pametė katalikizską tikėjimą.

Bet prisiziurėkime dalykams arcziaus. Ar teip isztiesų yra?

Paimkime Prancuziją. Krasztas tas *katalikizskas*, vienog apszvietimu augszciaus stovi už visus kitus. *Katalikizska* Belgija sulyg mokslo, pramonės ir tt. nenusileidžia nė vienai kitai szaliai. Szeicarijos gyventojus niekas nepavadinš tamsiais, o beveik pusė jų — katalikai. *Katalikizska* Bavarija dorizskai ir protizskai stovi daug augszciau už protestonus Prusus. Ką-gi jau sakyt apie Turkiją, Graikiją, Maskoliją ir kitus *nekatalikizskus* krasztus? Sulyg apszvietimui jie ne verti pabucztiot nė czebato *tamsiai* Italijai ir *da tamsesniai* Ispanijai.

Vienok buvo laikai, kad visa szviesa ėjo isz katalikizskos Italijos ir Ispanijos. Krasztai, kurie iszdavė Dantą, Petrarką, Rafaelį, Buonaroffį, Cervantes'ą, Lopez'ą, Murillo — negali būti pavadinti tamsiais.

Isz to iszeina, kad mažam apszvietimui (geriau sakant, nupuolimui apszvietimo) ne yra kaltas tikėjimas, bet kas kitas. Ispanai — be abejo, po įtekme klimato — yra tinginiai, netikė pramonėi. Italai apsunkti per dideliais tak-

sais (duoklėmis), kenczia didelį vargą. Isz kur gi pas tinginius ir pavargėlius atsiras augsztas apszvietimas? Vienog ir jie turi garsius mokslininkus, gerus rasztininkus, artistus ir tt., kuriems stebisi ir Suvienytos Valstijos, ir Anglija, ir Vokietija, ir kitos nekatalikizskos valkios.

Sako, kad katalikystė slogina žmones, laiko juos tamsybėje. Bet paimkime Sov. Valstijas. Katalikų yra czia apie 10 milijonų. Vienok turi jie 10 universitetų (visoje Maskolijoje, su 130 mil. gyventojų, randasi tik 9 universitetai), 178 kolegijos vaikams, 662 kolegijos mergaitėms ir 3811 pradėdamų mokslainiu. Atsiminkime, kad visos tos mokyklos yra užlaikomos privatiszkomis aukomis . . . Dabar tegul drįsta kas norint pasakyti, kad katalikizska bažnyczia nesirupina apie apszvietimą!

Szitą viska raszau ne su tom mislim, kad ginti katalikizską tikėjimą (kurį iszapazinstu) priešz užpuldinėjimus draugystės A. P. A., bet vienatiniai, kad parodyti, juog ne viskam, kas yra paraszyta, reikia tikėti. Spaudintą žodį reikia skaityti atsargiai ir *kritiszkai*.

Herbert Spencer savo „Inžangoje į sociologiją“ priveda szitokį mokslizską apsirikimą, kurs buvo įvedęs į klaidę vieną nekritiszką žmogų.

Vienas belgizskas mokslininkas užsiėmė tyrinėjimu klausymo, kokie žmonės daugiausiai mirszta: ar kavaleriai, ar žencociai, ar naszliai?

Isz statistikos pasirodė, kad daugiausiai mirszta naszlių, paskui juos eina kavaleriai, o mažiausiai skirias su szio svietu žencocių. Isz to mokslininkas iszvedė, juog, jeigu kas nori ilgai gyventi, privalo ženytiš

Nekritiszkam žmogui toks iszvedžiojimas pasirodys teisingu — nes statistika iszrodo, juog žencocių ne tiek daug mirszta, kiek kavalerių ir naszlių.

Pažiurėkime dabar ant klausymo isz kitos pusės. Kokie žmonės daugiausiai ženijasi? Atsakymas: sveiki, darbsztus, galintieji užlaikyti paczia ir vaikus. Nesizėnija tik ligoniai, raiszi ir kiti nejiegeliai, paniekinti mergaiczii. Ligoniai ir nejiegeliai greicziau mirs už sveikus žmones — sztai ir iszriszimas klausimo.

Bet ką padaryti su naszliais? O-o! lengvas iszriszimas. Naszliais tankiausiai pasilieka seniai, o senatvė — tai netolima smertis. Delto naszlių daugiausiai ir mirszta.

Dabar nesunku permątyti, juog belgiskzas mokslinczius paklydo. Ženocziai ilgiausiai gyvena, ne delto, kad apsiženijo, bet delto, kad yra sveikiau- si. Isz antros pusės, kavalieriai dau- giau mirszta, nes nesidžiaugia gera svei- kata, o apie naszlius ne gali buti nė sznekos: senas vis greicziau mirs, ne- kaip jaunas.

Pirmutinis yra svarbiausias dalykas su skaitymu yra tas, kad reikia ant spaudinto žodžio žiurėti *kritiszškai*, t. y. apsvarstyti, ar yra teisingas.

Tai yra mano pirmutinė patarmė *kaip* reikia skaityti.

Karvojus.

LIBERALU TEISYBE.

Liberaliszkuose laikraszcziuose nuo- latai randame apkaltinimus buk, kaip jie vadina, dievuocziai negarbingai pasiel- gia, juog nesilaiko teisybės. Lietuvisz- ki laikraszcziai stovinti po Szliupo įtek- me viską tą krauna ant kunigo sprando. Pažiurėkime kaip tie augsztai civilizuoti gentleman'ai pasielgia.

Szitaį ką raszo lenkiszki laikrasz- cziai:

15 dieną Birzelio szio meto Kiel- czių apskriczio sudas ant susirinkimo mieste Olkusz perkratinėjo pravą apie paraszimą svetimos pravardės ant tele- gramo. Kaltė buvo darodyta, ir kalti- ninkas tapo nubaustas. Apskustasis buvo ypatos prigulinczius prie inteli- gencijos. Puvo teip:

Pabaigoje mėnesio Ruggjuczio ap- tiekorius miesto Wolbrom p. Zajtz no- rėdamas atkerszinti nuszovė isz revolve- rio gyventoją Kielczių jauną Listopadz- kį tik viena diena priesz jo szliubą, o paskui parėjęs namo nusizudė pats sa- vę iszgerdamas nuodus. Isz tos prie- žasties vietinis klebonas Kanaunykas Smolka kunos Zajtzo kaipo žmogų- džio ir pats žudžio nepriėmė į baž- nyčzią ir atsisakė nuo palaidojimo. Ta- da vietinės inteligencijos perstatytojai, kada kanaunikas Smolka, budamas vietinių ugnegesių prezidentu, buvo tenai ant susirinkimo, iszsiuntė telegramą pas Gubernatorių, paraszdydami *klebono pra- varde*, praszydami, idant gubernatorius daleistų palaidoti Zajtz'o kuną su daly- vavimu ugnegesių pilnam jų uniforme, ir su visoms kitoms iszkilmėms. Gu- bernatorius didei nusistebėjo, juog kata- liskaszkas kunigas trokszta žmogų- dį ir pats žudį su tokia iszkilme palai-

doti ir atsiuntė jam per telegramą „vy- govora“ (papeikimą). Kanaunikas Smol- ka iszsiteisino, juog to telegramo nesiu- tė ir tada pasirodė, juog tą padarė viet- nis gydintojas Dr. Wojewódzki, kurį gubernatorius atadavė sudui.

Szitaį garbingi musų inteli- gentų daktarų pasielgimai. Trau- kia jie į virszų svetimus prasikaltimus, idant tokiu budu nuo savų demių žmo- nių akis atkreipti.

Amerika.

Perpjovė sau gerkle.

Trenton, N. J. 6. August, Jonas Hall, kuris buvo atstumtas nuo savo mylimos Bertos Sabine, vieną vakarą atėjęs po jos langu dainavo be paliovos kelias meiliszkas dainas. Kada jį isz- girdo dainuojant, priėjo prie lango pa- žiurėti kas ten. Jonas Hill, pamatęs jį, iszsiėmė peilį, persipjovė sau gerklę, ir tuojaus numirė.

Sudėgė kliosztorius.

Montreal, 3 liepos, vietoje vadi- namoje La Prairie netoli Montreal su- degė kliosztorius ir 39 namai. Blėdies padarė ant 100,000 dol.

Negana, kad pakorė, bet dar ir suszaudė.

Carrollton, Miss., 2 Augusto, vie- name kalėjime buvo patalpinta nigerka Betsie McGray su sunum ir duktere už nužudymą vienos zeimynos. Naktį, susirinko apie 500 žmonių, iszlaužė ka- lėjimo duris, iszsilviko tą nigerką su vaikais už miesto ir visus tris pakorė, o kunus suszaudė kulkomis.

Isz visur.

Paryžiaus „Wolny Głos Polski“, n. 5 ir 6 szių metų talpina laiszką tulo lietuvic, kurs yra pasiraszęs ten „Lit- win z lasow Zielowki“. Laiszkas tas, kaip asz numanau, nėra rasztytas lietu- vio, tik sudėtas paczioj redakcijoj. Ale yra akyvas tuom, kad parodo mums, kad lenkai (bent nekurie) visiszkaį ki- taip pradeda žiurėti ant lietuvių kylimo.

Tarp kitko ten yra paraszta: „Lietuva su Lenkais, nors tvirtų dvi atskirias vieszpatystes, turės didę galybę, o maskoliai (caras) tos galybės bijo- si....“

Kitam daigte vėl yra teip: „Mēs lietuviai esame subrendusia tauta (jes- tešmy narodem dojrzałym), dėl musų

mus' praeitė yra szventu daigtu, ateite parodys, kuom tikrai esame, kuom bu- ti norime ir kuom privalome buti. Mēs geidziame matyti musų tėvynę druta, bet neparemtą ant grobio ir žmogų- dysczių. Meilė ir teisingumas yra mu- šų ydealais. Brolai lietuviai, meskime szalin nesutikimus, nejeszskokime prie- szininų tarp prietelių, užsiimkime visa szirdžia tuomi, kas musų (lietuvisz- kiems) reikalams yra reikalinga ir kas stumia pirmyn musų darbą....“

Londonė atsibuvo susivaziavimas daktarų. Kalbėjo jie ten apie ligą va- dinamą „dziova“ arba „sukatas“. Dak- tarai tvirtina, kad kuną žmogaus ser- ganczio dziova ēda neužmatomos ake kirmelaitės, kurias, sykį prasiveisius, sunku yra isznaikinti, ir delto ta liga neiszgydoma. Daktarai teipgi tvirtina, kad dziova yra užkrezczia liga. Jie sako, kad ta liga serga ir gyvuliai, kaip daleiskime karvės. Žmogus, girdi, gerdamas pieną serganczios karvės gali pats užsikrėsti ir apsirgti ta liga. Del- to tai daktarai liepia visados gert pieną pervirtą. Delto teipgi miestuose par- davėjaį pieno tankiai garsina, kad jie parduoda pieną perczystyta.

Bet dabartės, ant szio daktarų su- sivaziavimo vienas labai mokytas dak- taras, vardu Koch, vokietys, praneszė kad jis isztyręs, jog tas nėra teisybė, kad žmonės nuo gyvulių dziovos ligą užsikrėstų. Tokiu budu tarp daktarų vėl kilo abejonė, ar reikia karvių pieną czystyti ar ne?

Didele exkiurszije!

Pittston'o, Pa., Szv. Kazimiero parapija parengė didelę exkiurszije ant Harvey's Lake ant subatos, tai yra 17 Ruggjuczio (August), 1901 m.

Tiketiai isz Pittston'o in ten ir atgal, tai yra dubeltavas L.V.R.R., dėl suangusių So.c., dėl vaikų 45 c.

Tiketiai isz Dorranceton, Luzerne in at- gal dėl suangusių 60 c., dėl vaikų 30 c.

Exkiurszijos treinas L.V.R.R. iszeis isz Pittstono Junction 7:35, isz Pittstono 7:40 isz ryto.

Viena isz dailiausių vietų dėl piknių yra Harvey's Lake, ten yra puikūs sodai ir visokių zobovų, puikus ežeras ir ant jo puikūs garlai- viai dėl pasivažinėjimo.

Su musų tiketiais galima važiuoti ir ant regulariszkių treinų. Grajis muzikė lietu- viszkus szokius.

Nuoszirdžiai užpraszo visus ant to puikaus pasilinksminimo parapijos KOMITETAS.

Vysk. Valancziaus jubilejinio Komiteto reikaluose.

Visiems paaukavusiems nemažiaus kaip 1 dolerį ant vyskupo Valancziaus rasztų išleidimo ir stipendijos jo vardan įsteigimo, praneszu, juog gali jau gauti vieną isz sztų knygtų.

- 1) Žemaiczų vyskupystė.
- 2) Pasakojimai Antano Tretininko.
- 3) Pamokslai apie Sakramentus.

Ž e m a i c z ų v y s k u p y s t ė paaukavo komitetui kun. Matulaitis. Pasakojimai A. Tretininko yra auka Žvaigždės Redakcijos, o P a m o k s l u s a p i e S a k r a m e n t u s teikėsi padovanoti kun. A. Kaminskas.

Teipgi praneszu, juog jau p. Stagaras pradėjo spaudinti su komiteto žinia „Gyvenimus šventųjų“ ir ta knyga bus gatava kada apie Kalėdas.

Tai gi kurie aukautojai nori gauti katrą isz virszpaminėtų knygtų, tegul duoda žinią savo kolektoriams, o tie partrauks ir išdalys tas knygas. Gyvenantie apielinkėje Shenandoah'ry gali atėiti patys pasiimti isz tų knygtų. Ateikite į Tėvynės redakciją.

Tik ateidami paimti knygtą, atsi- neskite ir kvitą, kurią gavote nuo kolektorių.

Kun. A. Milukas Jub. vysk. Valancziaus komiteto sekretorius.

Apgavo mokslinczius.

Mokyti tyrinėtojai mėgsta senas liekanas. Pagal isz senovės laikų at- rastus daiktus ar kaulus, jie sprendžia apie praėjusių amžių gyventojus.

Žinojo apie tai R. Scribneris isz miesto Los Angeles, Californijoje ir pa- darė juoką, kuris per ilgus metus klai- dino mokytus.

Buvo sziteip. Priesz 35 metus, t. y. m. 1886 darbininkai dirbanti aukso mainose atrado indijono galvos kauszą. Dastatė tą kauszą mokytiems vyrams, o tie isz to padarė didelę kvestiją, ėmė svarstyti priesz kiek tai tukstanczių me- tų tas indijonas turėjo buti palaidotas, kad jo kaulai radosi teip giliai žemėje, nes kitaip isz kur tas kauszas but teip giliai žemėje atsiradęs? Vieni svarstė vienaip, kiti kitaip, o svarstymų apie tai buvo neiszpasakytai daug. Daleiskime garsus Amerikoj profesorius W. H. Holmes da paskiausiam laike iszleido apie tai ilgą rasztą.

Tuo tarpu pasirodo kas? R. Scrip- neris, apie kurį augszciaus primi-

nem, mirdamas neseniai pasisakė pry- czeriui, kad tą indijono kauszą jis tyczia nunesz į tas mainas, kad darbininkai buvo iszję ir jose užkasė, turėdamas mislį kad padaryti juokų.

Gavo czebatas be pinigų.

V a r s z a v a, L e n k i j a. In vieną didelę sziaucziszką krautuvtę atėjo koks gražiai apsilvilkęs jaunas vaikinys ir pa- reikalavo liakeruotų kamaszių. Kada jam tie tapo paduoti, jis iszsirinko porą puikių 9 rub. kasztuojanczių kamaszių ir prasžė juos nusiųsti ant gatvės Wspol- na, paduodamas numerą. Jogei sziau- czzius nenorėjo siųsti be jokių rankpini- gių, jaunikaitis davė jam rublį, priža- dėdamas kitus užmokėti pasiuntiniui, kuris atnesz kamaszius. Perejus ady- nai sziauczzius nusiuntė kamaszius, bet vaikas parneszė nuo kairės kojos kama- szį atgalios, nes yra per anksztas ir rei- kia iszmuzti: „Pinigus — kalbėjo vai- kas, ketino užmokėti kaip nunesziu ir szitą kamaszį.“ Sziauczzius kamaszį iszmuszė ir vėl nusiuntė, bet vaikas, nunesz kamaszį nerado jaunikaiczio, o namų tarnas pasakė, juog tas jaunikaitis jau iszskraustė isz tų namų. Sziauczzius, tikėdamas, juog su vienu kamasziu ne- galės vaikszioti, laukė jaunikaiczio atejaneczio pasiimti savo kamaszį, bet veltu — jaunikaitis neatėjo, o po kelių dienų dažinojo juog ir su kitu sziauczium teip atsitiko, tik ans gavo tiesyji czeba- tą. Dabar suprato, juog jaunikaitis juos apgavo, vienam sugrazino kamaszį nuo deszinės kojos, o kitam nuo kairės ir to- kiu budu liko jam pora gerų kamaszių, nes jis buvo iszsirinkęs suvis lygius.

Sziauczzius ir muzikantas.

Francuziszkas laikrasztis paduoda szią apysaką:

Napoleonas I laikė prie savęs sziau- czzių Sakauską, kuris labai buvo navat- nas. Po jo smerties, rasztininkas Heine paraszė sziuos žodzius ant jo antgrabio: „Kad tave spautų teip žemė, kaip mane spaudžia tavo czebatai“. Sakauskas turėjo surinkęs didelius tertus ir labai mylėjo muziką. Viena kartą jis nuėjo ant koncerto, kurį darė garsingas pia- nistas Schwitzhoefer. Jam labai patiko jo grajus, ir po koncertui užsiprasžė p. Schwitzhoefer pas save ant pietų. Po pietų sziauczzius paprasžė artisto, kad jam ką nors pagrajytų. Artistas no- roms-nenoroms iszpyldė norą sziau-

cziaus, o atsiveikindamas, užsiprasžė sziauczzių pas save ant pietų teipogsi. Kada jis atėjo, p. Schwitzhoefer pada- vė sziauczziui po pietų porą czebatų ir prasžė, kad jis pataisytu. Artistas pa- matęs, kad sziauczzius labai supyko, ta- rė: „Asz tamistai po pietų turėjau gra- jyti, o tamista dabar man pataisyk cze- batus — kiekvienas paliai savo moks- lą!“

Daina apie jaunamarte.

Augsztroj kletelej.

Margoj kreslelej.

Ten sėdi szeszurelis.

Jis sedėdamas,

Teip kalbėdamas,

Liepia jaunai martelei.

„Mano martele,

Balta gulbele,

Vynelio szėporkėle.

Del karevėlių,

Purva-bridelių

Vynelį pabrangykie.

Del dieverėlių,

Jaunų brolelių

Vynelį papiginkie.”

— Ką asz branginsiu,

Ką asz piginsiu,

Da man ne tai rupėjo.

Tik man rupėjo

Tos dovanelės

Didelej giminelej.

Del szeszurelio —

Seno tėvelio

Reik didzio stuomenelio.

Del anytelės,

Senos mocziutės

Ilgųjų marszkinėlių.

Del moszitelį,

Jaunų seselių

Reik szilkų kašnjkėlių.

Del dieverėlių,

Jaunų brolelių

Reik szilkų padvėskėlių.

Padavė A. Slominskis.

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „Maldu Vainikelis“. Prastesniuose ir geresniuose apararuose, pradėdant nuo 25 centų.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W, Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas **CZETVERGAS**, 94 Grand Street.

Kastuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažlūrėtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

Korespondencijos.

Scranton, Pa. — Kokius teisingus korespondentus turi sesutės, parodo paskutinė korespondencija iš Scranton, Pa. „Lietuvoje“ (No 30). Nekoksai Scrantonietis, aprasydamas provą Noruszio su Gordinu, štai kokius dalykus pliauskia: „Jis (Gordinas) dideliai isztvirkes, o drauge karsztas pildytojas bažnytinių formų: jis atlieka ausinę kelis kartus ant metu ir tankiai lanko bažnyčią. Tas aiskiai parodo, juog ant pastojimo geru žmogum neuštenka pildymo bažnytinių formų, bet reikia ir ko daugiaus, ko kunigai mažai mokina“.

Melagystė, tuo bjauresnė, kad padaryta su siekiu izniekinimo katalikiskos bažnyčios. Jau anuo sykiu „Lietuva“ tydzia melavo padarydama sumitą už vagystę Vosilienė, uolia katalike; dabar žinoma visame Scranton'e pesztuką ir provininką Gordiną irgi tydzia vadina geru kataliku. Nes, Gordinas nevaikszczojo spaviedies, nė nelankė bažnyčios — teip lygiai, kaip Szliupas, Dembskis ir kiti stulpai bedieviszkos szviesos. Jeigu butų prigulėjęs prie parapijos ir pildęs prisakymus bažnyčios, be abejo nebutų atsiradęs kalejime už kreivą prisiegą.

Jau tie laisvamaniai mūsų mieste

visa! nepadoriai elgiaisi, o, norėdami apsiczstyti, savo nedorus darbus primeta geriems katalikams. Patys budami tamsūs, kaip czebato aulas, (del jų mažo izszmanymo vadinu juos czia mulais), vienok tamsybę prikauszioje visiems lietuviams. Isztiesų, prisieina nenoroms juoktis isz szliuptarnių, kurie vadina Scranton'o lietuvius tamsiausiai už visus lietuvius, užmirszdami, kad czia gyvena filioriai jų apszvietimo: Szliupas, Szliupienė, Dembskis, didei apszviestas Scrantonietis ir kiti.

Kas isz mūsų miesto raszo melagingas korespondencijas į sesutes? — tie, ką, į bažnyčią nevaikszczoja ir „ausinės“ (teip jie vadina spaviedį) neatlieka.

Kas pabėga su bažnytiniiais daiktaitais? — Tas, ką atkalbinėja žmones nuo vaikszczojimo į bažnyčią.

Kas nunesz sztorninkams ir gapadinėms ne vieną deszinti dolerių? — Redaktorius bedieviszko laikraszczio ir sekretorius laisvamanių Susivienijimo.

Kas daugiausiai ir szlykszcziausiai keikia? — Szliupas ir jo pasekėjai.

Kas prilaike czia apgavėją Dilionį? — Spangi iszpažintojai Szliupo mokslo.

Kas labiausiai geria ir peszasi? — Tie ką apie bažnyčią nė klausyti nenori.

Vienok sesuczių kostumeriai, kas tik negerai tarp jų pasidaro, tuojaus ima oratos rėkti, buk katalikai daro lietuviams sarmatą. Nesinori mat jiems prisipažinti prie savo nedorų darbų, ir savo kaltes primeta geriems žmonėms.

Sztai pereitą nedelią (liepos 24 d.)

Vladas Konstantinaviczius užmuszė Juozą Baneviczių. Tadgi vienoje ar kitoje sesuteje skaitysime, kad užmuszėju buvo „uolus lankytojas bažnyčios“ ir tt. Ne. Konstantinaviczius draugė su Scrantonieciu ir Szliupu prie parapijos neprigulėjo. Pas mus dori, geri katalikai žmonių neužmuszinėja, isz sztorų daigtų nevagia, melagysczių į laikraszczius neraszo ir kreivai neprisiekdinėja. Tokius prasižengimus daro tik tie, ką prie parapijos nepriguli ir katalikais buti nenori.

Parapijonas.

In „Zvaigzdes“ spausstuve tuojaus yra reikalingas geras zeceris prie „jobsu“.

Vietines Zinios.

Szią nedelią oras vėsus ir nuolatos lija.

Straikas kriauczių jau beveik pasibaigė; daugumas darbininkų sugryzo prie darbo. Bosai beveik visų lietuviszkų szapų sutiko su reikalavimais darbininkų, tik keli dar nepasiduoda, bet turbūt turės susitaikiti ir jie.

Pereitą ketvergo vakarą, t. y. 1 Augusto buvo paszventinimas naujų vargonų, lietuviszkos bažnyčios, ant kurio pribuvo Brooklyno diecezijos kanceleris kun. Mundelein ir keli svetimi kunigai: kun. Žilinskas, Milukas, Jaksztas, Saurusaitis ir Zindzius. Vargonai da suvisu nebuvo pabaigti, bus gatavi ant ateinanczios Nedėlios. Dumplės vargonų bus varomos elektriku ir tai bus geriausi vargonai isz visų vargonų lietuviszkų parapijų Amerikoje.

5 Augusto viena angliszka mergina vardu Anele Duxberry, užsiimdavo mokinimu kitų grajinti, ir gyvena su savo sesere ant South 1-mos po num. 276. Jai skaudė akis. Pereitą pamedelį daktaras jai pasakė, kad ji ant vienos akies nematys. Ji labai nusiminė ir nuėjus į savo kambarį, iszgerė truczinos ir numirė.

New York'e straikuoja 3.000 merginų, reikalaudamos didesnės mokeszties. Jos visos dirba prie kriauczių.

Daugiau kaip 30 metus iszmgintasi Dr. RICHTERO visam svetliu zinomam

“ANKER” (Inkarinis) PAIN EXPELLER.

yra geriausia gyduole nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.

ir visokių Rheumatizsku skaudejimu.

uz 25c. ir 50c. pas visus aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIETUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsa).

Ant gatvės girdėt buvo rikšmas ir ėjo šuvio, o tuom tarpu išgirdo baladojimą į vartus. Boba pašoko; akiemirksnij ji visa persimainė. Akys jos žeravo; šuktelėjo tarnus ir suriko į juos.

— Prie vartų!..... Per dureles tik leisti saviškius! Zaptim aš atidarysiu pati! Saviškiai tegul bėga tiesiog į sodą! O tu — atsikreipė į Oną, kada tarnai išbėgo, — stokie čia prie sodo liepk visiems bėgti prie šulinio. Tenai aš lauksiu!.....

Tarnai susitelkė prie durelių, Ona atsistojo prie sodo, o boba nubėgo prie šulinio.

Senis Kosta pravėrė dureles ir užklausė:

— Kas ten?

— Tai aš — atsakė balsas, iš kurio pažino Petrą.

Atidarė; Petras ėjo ir visose pusėse išgirdo balsus:

— In sodą..... į sodą!.....

— Ko? — užklausė.

— Boba liepė, kad visi saviškiai bėgtų į sodą!

— Aš tik vienas saviškis.....

— In sodą..... į sodą!..... — šaukė balsai, nes ant gatvės vis dar buvo girdėti šuviai.

— Boba prisakė!.....

Petras išlėto nuėjo prie sodo, kur rado bestovinčią Oną.

— In šulinį! — riktelėjo.

Pažino brolių ir nutilo.

— Kas tai yra? — užklausė Petras.

— Mislįjome, kad iš Kladovos atėjo mūsų kareiviai..... toks šaudymas!.....

— Kur maika?

— Prie šulinio.

— Eime pas ją — tarė ir nuėjo.

Boba Mokra neapsakomai nudžiugo pamačiusi sunų. Petras papasakojo savo atsitikimą. Visi nurimo; šuviai girdėti buvo kas kart toliaus; pagaliaus visai nutilo.

Vakarieniaujant Petras papasakojo, kaip išvažiavo, ką veikė per penkias dienas ir kaip sugryzo. Medžioklė nenusisekė. Nuo medėjų šuvių krito ne kiškiai, kurapkos ir ne kitoki laukiniai paukščiai, bet avys, veršiai, ožkos, šunes, vištos, žąsys. Pašautais liko ir keli žmonės. Prieg tam medžioklė buvo gerai aplaistyta. Parvažiavę į Ruščuką paleido Petrą ties vartais jo namo ir ant atsiskirtuvių pradėjo šaudyti. Garsas šuvių sušaukė policiją. Pirmiausiai atsiskubino zaptijai ir apsupo vežimą, kuriame sėdėjo girti europėjiškos civilizacijos reprezentantai; girtas buvo ir vežėjas. Kad ne girtumas šio paskutinio zaptijai būtų turėję trauktis. Bet dabar jie pasirodė paėmė vadcles ir nuvežė pirmiaus anglišką kanclerį, paskui itališką.

Zaptijai juos lydėjo, o jie vis šaudė. Nustojo šaudė tik tada, kada juos nunešė į jų kambarius. Tokiu hudu užsibaigė medžioklė, kuri teip buvo paranki Petrui dėl atlikimo jo reikalo.

— Ar perėjo? — užklausė motina.

— Perėjo — atsakė.

Skriaudus, kurias padirbo medėjai, žinoma, nebuvo atlygintos. Turkai džiaugdavosi, kada europėjiškų viešpatysčių reprezentantai kompromitavojosi akyse vietinės liaudies.

Petrui labai nutiko toji medžioklė jau tai dėlto, kad atliko savo slapтус reikalus, jau tai dėlto, kad išsilivusavo tuomi iš-po policijos priežiuros. Pats pašą apie tai Petrui pranešė.

— Neištikėjome tau, daktare..... Norints guodojau tave, bet visgi mislijau: Gratez le Bulgare, vous y tro-

vercz un Russe..... Dabar..... pilnai tau sugražinu garbę.

— Vienok, ekscelencija, nemislju taja medžiokle girtis — atsakė Petras.

— Une folie — tarė pašą.

Dabar ji pašą skaitė visai geru jaunui žmogum.

Vienog tas ištikimas jaunas žmogus ėjo visai nepageidautu ke-liu. Per bobos Mokros pagelbą išūintinėjo iš konako tokias žinias, kad pašą ir Aristarchi-bėj iš galvos ėjo. Mieste vietinį komitetą šelpė rodomis. Žodžiu ėjo tuomi keliau, ant kurio sugavę turkai žmones kirto galvas, arba kabino ant kartuvių. Kad ne žuvinimas dviejų brolių Petras ir butų metęsis į tas vėzias, kuriomis ėjo Stojanas ir Nikola. Bet dabar jis buvo atsargenis, o baisesnis priešas turko.

Ilenką labai užgavo išnykimas Petro, tuom labjaus, kad boba Mokra pažvelgė ją, kaipoj įsimačiusią tame dalyke. Nesmagu jai buvo. Priminė sau viską, ką su juom buvo kalbėjusi ir pradėjo net daleisti, kad ir ji tame kalta. Ypač tame dalyke galėjo daug patarnauti jos kalba apie raudoną kryžių.

— Jug aš, merga, norėjau citi į karę, o jis, vyras, nejo..... Turėjo užgėdinti..... — kalbėjo pati sau. — Bet gaila jo..... oh! gaila.....

Nikolas nesigailejo.

Persitikrinus buvo, kad Nikola nuvyko į Kladovą; tankiai apie jį mislijo. Perstatė jį sau su mandiera, su plunksna už kepurės; su šoble, šaudykle, revolveriais. Svajojio apie karžygystę. Bet nesakė, kad jo gaila. Pagailo jai Petro. Daug atiduotų, kad jis atsirastų. Kad butų po ranka Nikola, ji pasakytų jam:

— Eik, sujieškok jį; jeigu jo nerasi, negryžk nė pats.....

Taigi su dideliu džiaugsmu priėmė žinia, kad jau Petras sugryzo. Suplojo delnais ir, nepaisydama nė to, kad Ona nenori su ja šnekėti, išsirengė pas bobą Mokrą. Laiką išsirikino tokį, kada Petras namiej'. Vienok nebuvo tikra, ar teks matytis su Pntru. Jug tiek sykių buvo pas Oną, o Petras, nors ir buvo namiej', neišėdavo iš savo kambario. Knygomis budavo užimtas..... Nepaisant to vis-gi išėjo.

Putpelos moka vilioti, bet moka ir merginos. Inėjus į bobos Mokros kiemą Ilenka atsiminė, kad reikia paklausti senio Kostos, apie ožiuką, ką atsirado be uodegos. Apie tą ožiuką pirmiaus visi kalbėjo, paskui vienok perstojo ir nežinia, kur jis dingo. Dabar ji susimislijo paklausti apie tai. Bet kad nežinojo kur yra Kosta, nuėjęs į galą namo pradėjo šaukti:

— Kosta, Kosta, bre!.....

Balsas jos išsiskleidė po kiemą. Ji truputį luktėrėjo; Kosta nesirodė. Tas nieko; aipe ožiuką paklaus kitu syk. Einant prie durų pamatė tarnaitę ir užklausė jos:

— Kur Kosta?

— Kosta..... — atsakė tarnaitė. — Nėra jo namiej', išvažiavo į maluną.

Petras kurčias butų, kad nebutų girdėjęs jos balso.

Ilenka lėtai lipo nuo vieno trepo ant kito, nusišnyptė nosį, o praidama pro Petro kambario duris, nusikosejo. Jai praėjus, Petras išėjo iš savo kambario; ji žinojo, kad jis išėjo, nors ir neatsigryzo į jį. Skubiai ėjo į Onos kambarį, pasveikino ją, ir dar nespėjo nusirišti jašmako, kaip tarp durų pasirodė Petras. Ilenka lyg ir nusistebejo.

— O?..... Nugi sakė, kad tavęs jau nėra?.....

— Nebuvau namiej', bet vėl sugryzaus.

— Ar toli važinėjė?

— Netoli..... Prie Jantaros.....

Papasakojo, kaip jį išvežė ir kaip draugia turėjo linksmintis, nors jam suvis nebuvo linksma.

— Nėmyli medžioklės?

— Nėmyliu užmušinėtį paukštukus. Ant stalo man jie patinka, bet laukuos nenoriu jų grusti. Draugai mano norėjo medžioti, bet negalėjo.

— Negalėjo? – nusistebėjo mergina:
— Nedaleido aglinkybės.
— Per daug koniako gėrė – įsimaišė Ona, kuriai nepatiko, kad Petras dengia anglus ir italus. — Girti išvažiavo ir girti parvažiavo.

— Sugryzome triukšmingai – tarė Petras.
— Šaudymai net pas mus buvo girdėti – užtėmijo Ilenka.
— Męs, vājė, kaip persigandome!..... Man rodėsi, kad iš Kladovos atėjo kareiviai.

— Stebiuosi – tarė Petras. — Kur Kladova, kur Ruščukas.
O lyg teip lengva būtų įeiti į miestą?.....

— Ką aš tų žinau! Nusigandau tik ir mislijau, kad męs kareiviai atėjo.

— Męs kareiviai jau ne Kladovoj – tarė Petras.
Abidvi merginos atkreipė ant jo akis.

— Jau išėjo į laukus.....
— Dėlko į laukus?.....

— Na..... į karę..... Karė nebuna vienoj vietoj; kareiviai vaikščioja po pias šalį.....

— Ir turkai vaikščioja? – užklausė Ona.
— Vaikščioja ir jie – atsakė nusišypsodamas.

— Slapstosi nuo musiškių.....
— Nelabai. Turkai geri kareiviai.

— Negeresni už musiškius – atsakė. — Norėčiau žinoti, kada ateis pas mus ir per kuriuos vartus įeis.....

— Klausk verčiau, kuriuom keliu galėtų pas mus ateiti.
— Nugį ant garlaivio Dunojum, arba geležinkeliu per Rumuniją.

— Eikš į mano kambarį, aš tau parodysiu ant žemlapio – tarė Petras norėdamas dar ilgiaus pakalbėti su merginoms. — Eikit šian, paziūrėsim ir pamatysime, ko galim tikėtis.

Ona dvejojo; žingeidumas bet ėmė viršų; pakilo ir nuėjo; paskui ją nuėjo ir Ilenka. Petras atidengė žemlapį europėjiškos Turkijos; pirmiausiai parodė joms Ruščuką, paskui apvedė Bulgarijos rubežius; papasakojo apie Rumuniją, kad tai yra visai kita viešpatystė, kurios rubežius negal pereit nė turkų, nė bulgarų, nė serbų kariumenė. Apkaitė tolį nuo Serbijos rubežių lyg Ruščuko ir visas kliutis, kurias rastų kariumenė išsirinkus sau tą kelią. Išaiškinimas tas nesmagų įspudį padarė ant merginų.

— Tai kaip-gi? – atsišaukė Ona. — Tai jie pas mus..... neateis?.....

— Negalime to laukti.
— Tai ko lauksimė?
— Žiūrėkite, – rodė Balkanų tarpkalnes. — Jeigu musiškiai čia kelis syk turkus sumuš, tada stversis už ginklų ir šios pusės kalnų gyventojai, stversimės tad už ginklų ir męs padunojauš gyventojai ir jeigu visi smarkiai stversimės, Bulgarija bus išliuosuota. Tai ko reikia laukti.

Merginos užsimisliję žiūrėjo į žemlapį, paskui Ona atsišaukė:
— Tai kam dar bulgarai savo legijoną ten sudarė?

— Dėlto, kad mums yra reikalingi žmonės mokanti vesti karę. Męs tokių žmonių neturime. Turkai męs į savo kariumenę neprėmė.

— Muštis jug visi pataikys.....
— Nevisi – atsakė Petras. — Ir kumsčiomis muštis reikia mokėti..... Ar girdėjai apie angliškus bokserius?

— Ne – atsakė.
Petras susijieškojo knygas su paveikslais galinčių ir parodė merginoms:

— Ir tą – tarė – reikia mokėti. Dėl kariško mokslo yra atskryros mokslainės, kurių męs neturime. Taigi legijone dabar musiškiai mokinasi.

— Ar tu buvai kokioj kareiviškoj mokslainėj? – užklausė Ona.

— Ar tu buvai kokioj kareiviškoj mokslainėj? – užklausė Ona.

— Buvau – atsakė.
— O tai dėlko kareiviui nelikai?.....
Ilenka dirstelejo į Petrą, o jos akyse galima buvo perskaityti: „Dabar suprantu.....“

Petras nieko neatsakė seseriai. Ona pradėjo klausinėti apie legijoną, apie kurį Petras ne ką daug galėjo pasakyti. Ona interesavosi legijonu dėlto, kad jame buvo Stojanas; su kuriuom atsiskyrė su vilčia greito pamatymo Ruščuke tarp pulko kareivių. Svajojo ji, kad Stojanas, nei Cezaris „ateis, pamatys, pergalės“ ir „su ja stos prie altoziaus“. Suprato dabar, kad tai buvo tik svajonė. Nenorėjo daug mislyti apie tikrą dalykų stovį.

— Tai kokios sprendzinios – pradėjo kalbėti apie sofką. — Ko tie vokiečiai neišmislija.

Lygino kokis yra skirtumas tarp sprendzinų ir pukų ir išvedė, kad abudu geri.

Ilenka tuo tarpu žiūrėjo į žemlapį. Interesavojo ją Balkanai. Norėjo apie daugelį dalykų klausinėti Petro, bet prie Onos neišdrįso. Pagalios Ona išėjo; išėjo ir jį paskui, o paskui išėjo ir Petras, o pasinaudodamas tuomi, kad ji buvo truputį nuo Onos atsilikus, tarė:

— Sveikina tave Nikola.
Mergina atsakė jam tik akimis.

XXIV.

Neseniai tai buvo: 1877 ir 1878 metuose. Bulgarijoj dėjos svarbūs dalykai. Širdys smarkiai plakė, kaip tų, ką nežinojo kurios pusės laikytis, teip ir tų, kurie jau dešimts metų atgal pradėjo dirbti idėjos dėliai, o kuriuos pirmiaus vadino pašėlėliais. Balkanuose kilo sumišimas. Žmonės dėl numetimo jungo pašventė viską, ką turėjo, net ir kraują savo. Gandas apie bulgarų sukylimų greitai pasklido po visą Europą ir sukėlė pas nekuriuos sąjaušmą. Srovės bulgariško kraujo apliejo jų memlekietę. Persarga, kurią Petras nuvežė į Bukareštą komitetui nuo Ruščuko pašos, nebuvo išklaudyta, bet užtat grąsinimus, kuriuos paša priminė, turkai išpildė. Augštoji Porta pasiryžo kraujuose prigrindyti meilę tėvynės. Ir išpildė. Apie linkėse, kur aiškiaus apsiereiškė tėvyniška meilė, liko sudraskyti lavonai ir namų degėsiai.

— Pereis bulgarų noras mylėti savo tėvynę!.....

Teip kalbėjo šalies vyriausybė, varde kurios bašibuzukai ir čerkesai novjo gyventojos. Po jų peiliais puolė jauni, seni, moters ir kudiškiai. Turkai pasiryžo nubausti bulgarus. Ir nubaudė!.....

Žinoma jau kokias pasekmes iššaukė toji bausmė. Gal Turkija nebutų patyrus teip skaudžių dėl savęs pasekmių, kad jos galybė būtų žydėjus. Su Turkija vienok dėjos tas pats, kas dėstėsi ir su visomis viešpatystėmis: galybė jos puolė..... ir puolė kas kart žemyn, ėjo vis silpnyn ir jau negalėjo daryti to, ką darydavo laikuose Solimanų ir Solimų. Pirmesnės jos nūdėmės apsinkino ją ir dabar jau laukė ji pati bausmės.

Žinios apie atsitikimus Balkanuose liudnai atsimušė ant bulgariškų Ruščuko gyventojų. Jos iššaukė ašaras pas moteris ir užrišo burnas vyrams. Petro veidas buvo nublankęs, kad jis savo kambarij skaitė trumpas apie tenykščius atsitikimus žinias. Neprasiblaivė jo veidas nė tada, kaip į kambarį ėjo boba Mokra, kuri, liudnai jį pažiūrėjus, tarė:

— Ką..... nelaimė.....
Petras norėjo ką atsakyti, bet jį pertraukė:

— Tą pat sakiau, kada žuvo tavo vyresnis brolis ir kada žuvo jaunesnysis..... Tada buvo mažesnė nelaimė, šita didesnė, bet vis tokia pati..... Ką?..... – užklausė.

— Maika, tu man liudna ir – atsiduso – sąžinė mane graužia..... Kodel aš ne Staroj-Zagore, bet šičia?.....

— Nekalbėk!..... Ateis laikas ir dėl tavęs citi.

— Teip mislijai, maika?
— Ar-gi galima kitaip mislyti?..... Aperkime tuos, ką žu-

vo; mislykime apie tuos, ką gyvi.

Boba Mokra paėmė rankomis jį už galvos ir pabučiavo į kaktą. Turi iš akių pradėjo riedėti ašaros.

— Ateis dar sunkesni laikai gal – tarė. — Tu atsimink, kad atsakai už save ir už du savo brolius – tai pasakius boba Mokra šėjo.

Tuom tarpu atėjo Ilenka. Dabar neįieškojo budo išviliojimo Petro, kaip tai darė anuosyk — atbėgo tiesiog į Petro kambarį. Nu-blankus buvo ir uždusus. Petras pakilo, o ji drebančiomis lupomis pratarė:

— Adres!.....

Žodis tas buvo žinomas nuo 1868 m. ir ant sąžiniškų žmonių jis iššaukdavo nuogandą. Anuomet žmonės „liuosnoringai“ turėjo pasirašyti ant padėkavonės valdžiai už iššudymą hadži Dimitro četos. Už ką-gi dabar turės dekaavoti? už iššudymą ne četos jau, bet šimtų ramiai sau sėdinčių žmonių? Ilenka pasakius tą žodį, pridurė:

— Adres!..... tėtė!..... Tėtė pas tave rengiasi..... tuoj aicis.

Tai pasakius nuėjo pas Oną.

Vali išdavė įsakymą parašyti adresą ir rinkti „liuosnoringus“ parašus. Su tuom įsakymu išsiuntė savo adjutantą pas hadži Christo. Žodis „liuosnoringus“ stovėjo tik ant popieros, praktikoj-gi jo suvis nežiurejo; pasirašyti turėjo visi priverstinai. Vali'o adjutantas nuėjo pas hadži Christo, kad tas surinktų parašus. Pats hadži, išgirdęs apie skerdynes ramių žmonių, nė nesapnavo apie sudėjimą padėkavonės už teip bjaurius darbus. Persigandęs jis vienok pamislėjo, kad pagelba gali būti tik puolus turkams į kojas ir viešai atsikraučius nuo „piktadarių“. Paliepiamą valdžios jis noriai apsiėmė išpildyti ir karštai pradėjo apie tai darbuotis.

— Gerai, effendim – atsakė urėdninkui.

— Durbanabak! – pertraukė jį adjutantas. — Ant mizlišo sueina turkai ir žydai, kurie nekelia maištų. Maištininkais esate jus, bulgarai, taigi jus pats tarp savęs padarykite tą m a r f e t'ą. Tu parašyk tuojaus adresą, o po pietų ateis jusbaši, kurs padės tau rinkti parašus.

Hadži Christo tuojaus nuvyko pas bobą Mokrą. Petras priėmė jį musafirlike. Hadži nelaukęs nė kavos tuojaus papasakojo Pet-riui apie ką eina ir tarė:

— Rašyk.

— Ne, hadži – atsakė Petras. — Aš to nedarysiu.

— Kodėl?

— Dėlto, kad aš pats prisidėjęs prie Balkaniško darbo.

Hadži Christo apstulpo; išvertęs akis žiūrėjo į Petrą ir pradėjo mikčioti:

— O aš..... aš..... norėjau tau Ilenką ir visą savo turtą pa-vesti.....

— Dėkui tau už gerą norą, bet.....

— Bet – tarė vėla hadži, – jeigu parašysi adresą ir pasirašysi po juom, bus tau kaipo uždangalas nuo turkų akių. Pasibaigs viskas ir aš tau atiduosiu dukterį, atsiysk tik piršlius. Jau kalbeju apie tai ir su pačia..... Eh? – užklausė.

— Ne, hadži, ne.....

— Ar tu žinai, kiek aš tau ant syk galiu atskaityti?

— Nežinau.

— Dvidešimtis tukstančių medžidžių.

— Vis tiek.....

— Nori daugiau?

— Už jokius turtus nerašysiu ir nepasirašysiu.

— Tad parašys kas kitas – atsakė hadži. — Bet ką tu dary- kada aš ateisiu pas tave su jusbaši? Žusi, jei nepasirašysi.

— Nepasirašysiu.

— Tai paskutinis tavo žodis?

— Paskutinis.

— Ha!..... – tarė kildamas hadži. — Nepasakysiu nors, kad nevelėjau tau gero.

(Toliaus bus.)

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).

Raszosl
None
Noon
Nose
Nothing
Notice
Non
Nowhere
Nut
Oak
Oals
Odedient
Obey
Objection
Observe
Obstacle
Obtain
Occupation
Occupy
Occur
Occurance
Ocean
Off
Often
Oil
Old
On
Once

Tariasl	Relszklia
nan	ziedas
nutun	pietu laikas
nooz	nosis
nating	nieko
notijs	uztėmyti
nan	dabar
noweer	niekur
nat	ricszutas
ook	arzuolas
ools	aviža
obidient	paklusnas
obey	paklausyti
obdjeszen	priezingavimas
obzoyv	tėmyti
abstekl	periszkadā
obtejn	dasiecti
okjupeszen	uzsiemimas
akjupej	uzimti
akjur	atsitikti
akjuren	atsitikimas.
ooszen	okeanas
of	nuo
ofren	tankiai
oil	aliejus
old	senas
an	ant
uons	vieng kartā

(Daugiaus bus).

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienzemis, ką szneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECIJALIZKAS ISZPARDAVIMAS ANT VIENOS NEDELIOS

GELEŽINE LOVA, SPRINGSAI IR SZIENIKAS \$4.99 ir ai gsztyu.

ARZUOLINE SZEFRONA — — — — — \$3.99.

ARZUOLINES, SU AUGSZTU UŽPAKALIU KRESES \$0.49

KIKIAM KERICZIAI IR VEŽIMUKAI \$2. 8 angusztyu.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienu.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

A. McLean laidoja ir balsamuoja naba-
sazninkus pigiausiai kaip kiti.
77 Hudson Avenue netoli Front Str.
Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N. Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susis-
nekėti lietuviškai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate sūsti kam į kraują
daviernastį ir kitus paliudyjimus; kreipkitės
prie manęs, aš tą viską atliksiu kuo geriausiai.
Paraszyziu daviernastį ir paropinsiu konsulio
paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,
227 East 10th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkiš
22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas.
Plymouth, Pa.

Povylas Gaizaukas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauskas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apilinkėj.

M. Szvermickas,
146 Roebling Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miskunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Maczulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauskas,
328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,
4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,
652 W. German st., Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,
641 W. Lombard st., Baltimore, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,
25 W. 2nd Str., South Boston, Mass.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užprasat visus brolius lietuvius pas mus
atsilankyti. Mes laikome gerą alų, gardžią
arielkelę, visokių vyną ir kitus gėrymus,
teipgi ir gerą cigarečių pas mus galima gauti,
o jau apie užkandžius, tai nėra ką ne kalbėti —
visada šviežiai, o pietus duodam tik už 10 cen.
o užpė visados dykai prie stiklo laus. Užei-
kit ir persitikrinkit, jog tai labai gera užėiga
del kožno vieno pas

J. ir J. Zymantus,

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių sukniš
isz geriausio **kasziro** su
puikium pamuszu lu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir da-
žians. Kunigiszkos sukniš
\$12.00 ir augszcozius. Gera
visa eile drapanų \$18.00 ir
augszcozius. Paltos extra \$20.00
r augszcozius.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuvisz-
kai-Angliszkas Žodynėlis, su-
dėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusai-
czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių
knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji
lietuviams didėle pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba
„Žvaigždės“ spaustuvėje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TUEKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystai. Atskhrus kambariai
dėl vyrių ir motėrių. Atdara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan apd Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaip to:

*Jautiena, Avincziena, kiauliena,
deszras ir teip visokias importavo-
tas, ir czionaitines mesas.*

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saule“

Vienatinė du-kart nedėline gazieta iszeinanti
Amerike utarnyke ir pėtnycozje, kasztuoja

ant meto \$2.50, i užmarę \$3.50.

Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S.“ ir „L. V.“

In užmarę „Saule“ ir „Linksmą V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,
520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

T. Schwartzkopf,

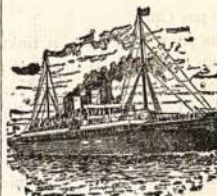
12 S. Main Str. Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausią sklodą visokių gėrymų
kaipo tai: ARIELKU, VYNO ir visokių už-
rubežiniu LIKIERIU.

Pardavejas das jis yra visiems žinomas
Juozas Tepliuszis, kuris ko teisingiausiai vi-
siems lietuviams pritartauja. O be to: ten
galima gauti visokius gė, ymus pigiausiai, nė kaip
kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau BAN-
KA, kurioje galite sau-
gial pasidėti savo pi-
nigus, teipogi iszriniau
pinigus visų žemų.
AGENTURA visų lai-
vinų kompanijų ir gele-
žcelio tikėty. Saipkor-
tos i ir Iaz Europos.
Telgi siuncziu pi-
ngus i visas dalis svieto
ir iszduodu vekselius ant
visų didžiųjų miestų E.
uropos.

Bankas Europeje,
Hamburge: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTEIKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano

Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptie-
koj 335 Grand Str., randasi vi-

soki vaistai ir žolės vartojamos

kaipo gydymas Europoje, **tra-**

janka ir t. t. Teipogi labai

pigiai galima gauti specializ-

kas liekarstas nuo visokių ligų kaip tai: nuo

užsiszaldimo, plauczių užsidegimo, sunkus

kosulio, džiovos; teipgi nuo romatizmo, kau-

lų laužimo, kojų traukimo, galvos skaudėji-

mo, neuralgijos, visokių puczku. Vaistai nuo

pilvo skaudėjimo, daduodanti gardumą prie

valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai

yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausių

Europos ir Amerikos Daktarių receptus ir jau

daugybė lygonių jais iszsigydė, labai mažai

iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus

asz siuncziu pareikalaujusiems per pacztą ar-

ba expresų i visą Ameriką. Reikale paraszy-

kite pas mane laiszką o asz rodą suteiksiu

jums dovanai.

Mano aptiekoje yra gannami visoki skur-

riniai ir elektriszki BANDAŽAI už žemiausią

prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTEKORIUS

335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarpė Marey ave. ir Havemayr Str.

Telephonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriskų ligų. Mokinio universitete New York; praktika o ligonbuciuose Wied niuje, Berlyne, karalishkoje mokykloje Londone, buvo perdtiniu mokslo Lebanon, Balleveue, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomioti, apalpimą, skaudulius, žaizdas, tūting, moteriskas ligas ir nevaisingumą. Gydymai nerviskų ligų reikia naudoti elektrikinias prietaisus.

VISOKIAS LIGAS

iszgydysiu į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdžiuvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajiegti ir t. t. Iszgydymą užtikrina kiekviename atsitikime. Chronizhas ligas gydau pasekmingai, ir slepemas ligas užlaikau slapytbėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Offiso valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
{ nuo 5 po pietik 8 vak.

Neđėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
{ nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL

Užpraszydami gyduotes prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai paraszyk kiek turi metų, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o asz prisiųstu gyduotes kurioms iszsygdjst.

CAECILIA HALL,
GEO. SCMDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip tai:
VYNA, SZNAPSA IR ALU.
No. 101 & 103 Grand Street,
Brookly, N. Y.

Teipgi yra pulki salė dėl mitingų, vese-
lijų ir tarp visokių susirinkimų.

Czion Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero
draugystės laiko czion savo susirinki-
mus.

„KATALIKAS“

Lietuviszkas Sanvai-
tinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant me-
tu \$1.50.

Norinti uzsisazyt, tu
ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gwarantuoju iszgydimą užnuodyjimo kraujo, skuros isz-
berima, spuogų, skaudulių, skaudanzios
gerkles, liežiuvio, burnos ir nosies. Ro-
nuotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gelimą kaulų, skau-
dėjimą krutines, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą,
hemorodą, saugselą, szirdies ligas, plaučių ligas, užsiszaldymą, dušulį
ir džiova.

Asz turiu viska kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir in-
strumentus ir per ilgiausių tyrinėjimą da-
siekliau didžios praktikos. Daugel žmonių
ateina pas mane, idant juos iszagaminavocziau ir savo pagirtina me-
da gydineziau, kurie pirmiaus gydėsi pas daktarus, garsinančiuosius
gabeis daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvsezių, už dyką
duodanziej receptų, diržų su elektra ir apgavingų
patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra se-
niausias ir geriausias, o užcedysit laiko, pini-
gų ir skausmų. Gwarantavoja greitai ir pigy iszgy-
dymą. Rodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neužmirszkit adriso:

136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.

Įteikia
KARUNU,
VELIAVU,
ir vairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specia-
lizskai darome
szilkinius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

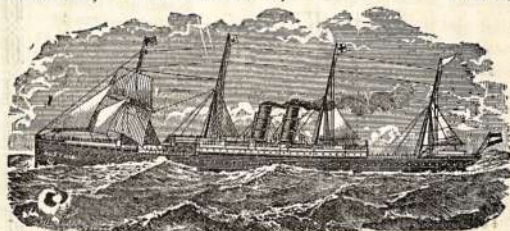
Ant pareikalavimo visados prisiūsime prabas ir tavuru
prekes, teipogi ir didelį ilustravota katalogią prisiūsime už
yka. Raszyk ant adrerso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE
Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duoda jums žinią, kadmes parduodam Sziffkortes ant visu
greiciausių laivų už pigiausių prekę. Esu užvirtintu agentų ant lini-
jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-
go; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siun-
cziamo pinigūs, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dieny. Musų kanto-
roje galite susiszekėti lietuviszkai ir lenkiszskai. Ateikite ir persiliu-
dykite, kad mes per 25 metus su kožnu apsiejome teisingai. Teipogi
parduodam tikietus ant visų geležinkelijų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į deposite bankos į mo-
kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolo-
rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti
ir iszmiti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va-
landai vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES”

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.**FR. PUSTET & CO.**

Atliekti visokius drukorizskus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius bažnytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventųjų stovyklas ir t. t.

Telpgl parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szentuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turī didellius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! - Ilgas Gyvenimas!Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užcedyk pinigus ir sudrutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas**J. Krauczeliuna,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTYLAIDOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja ant visokių kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokių ligų; gal szitą ar kitą sanvaitę reikalauti mano pagalbos, kaipo specialisto. Asz per daugelį metų už-iemian gydymu vien tik vyriszkių ligų, nežiurint isz kokios priežasties ir kada jos kilo. Kaipio tai: Abelną silpnumą, ligas gautas per iszdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pradžioja arba ir įsisenėjus), iszberimą eszasnis ir kitokius visokius prietikius. Apie ligą, ypacz sunkią, neatboti yra neisznamimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neiszgydomus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelankite ilgai ir nesinuodinkite su visokiomis liekarstom. Teip gi nejiszkokite pagalbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atiek, o busi iszgydytas per seną Daktarą BRYAN.

Pasarga.

Nemeginkit gydytis patys per save, nes tai yra pa vojinga. Užcedyk pinigus, laiką ir sveikatą tuo juas jieszkodamas mano pagalbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydan greitai ir už mažą mokestį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kamps 2nd ave.,

New York City,

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuviėje.

Basanavicius Dr. J. Medega mūsų tautiška vaistūnystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.

Lietuvizkai Trakaiszkos stulijios. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60

Lietuvizkos pasakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50

Bernatavicius. Pajauta Lizdeikos duktė, arba Lietuva XIV simt. metije. Istorizka apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60

Kun. A. Burbos 7rozaiszki raszta. Labai gražios apyskėlės. Naujus perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 150..... 80

Dzukiszkos dainos Traku paviete užrašytos..... 75

Kristijonas Donelaitis. Raszta. Keturi meta laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40

Katalikų Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20

Ir Jonas Lietuvizski dainiai pradžioje XIX sztmecio. Klasiszka tautiszka periodas. Shenandoah, Pa. 1898 m. psl. 53 40

Medega Simano Daukanto biogrefijai. Su 14 paveikslėliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00

Milukas kun. A. Rankvedis Senoviszkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szzaly su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. . 50

Rankvedis Senoviszkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40

Lietuvizkas Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizki vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizkų naminių iriszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50

Neris P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijomis. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75

Rudzeviciūtė M. Anima Vilis. Apysaka. Lietuvizkai vertė J. Ann Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75

Sienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80

Tvanas. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Pukiauska apysaka lietuvizkoje kalb. 1,00

Duonos jieszkotojai. Lietuvizkai iszguldb V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. 35

Cekmidt. Valdimieras apysaka.

Lietuvizkai iszguldb kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25

Pabrieža kun. A. Botanika, arba tautišlius augiminius. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00

Valanczjaukas. vysk. M. Lemai czių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00

Du broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskol'niais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3

Kankinimas Katalikų Lietuvoje abelnai ir Kražiuose. Del Lietuvizsko teatro. Paraszė Akmeininis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20

Padėjimas Lietuvų tautos Rusų vieszpatystėje. Rusiszkoj kalboj prekė..... 1,00

Stacijos arba Kryžiaus kelias parengta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10

Antanukas. Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas ir K. Moyro ir kun. Pabrezos laiszka pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15

Paskutinės Misijos. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20

Lietuvizkos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5

Kun. A. Toterius. Pamosklai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60

Ant geresnės popieros..... 75

Lietuvizskas Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m..... 50

Albumo II ir III laidaprek. 1,00

Abdarytas kasztuoja 1,25

Kun. Burbos. Prozaizski raszta Tomas II 50c.

Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.

Katalikų Bažnyčia ir mokslas ant laida kasztuoja tik 15c.

Kun. P. Saurusaitis. Lietuvizkai angliszkas žodinelis 75c.

Angliszka lietuvizskas žodinelis kasztuoja 50c.

Trumpi atsakimai ant užmetinėjiprieš Rėligiją 20c.

Dogmatas apie Pragarą 15c.

Paslapcziai Gyvyjo Ružancziaus 25

Juokų kngetė kasztuoja 25c.

Iszguldbmas Lioretaniszkos Litvanijos kasztuoja 30c.

Istorija Szventa, Seno ir Naujo isztatimo ka-ztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS

**A. W. Zaliaucka ir
J. ALMONAITI.**

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

Paolite
bellis

del pasilink-
smintin.

116 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautiecius!

**Lietuvizska
Krautuve
visokiu siuvamu**

Maszinu.

Parduodu naujas ar antru ranku siuvamas maszinas.

Teipgi užlaikau visokius reikalings daiktus prie siuvamu

maszinių ir taisyau.

Žmonės vra persitirkinę apie gerumą mano maszinių nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicia,

356 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gyna

altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.
**Importuoja ie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.**

**PALACE HALL,
HENRY GERREN Prop.**

89 - 93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.
Svetainė parsamdoma del vesclijų, balių, koncertų ir t. t.
Gerymai geriausi ir už pigiausiajį prekė.

**Mateuskas Videika
Lietuvizskas darbo agentas.**

Kas nor gauti gerą darbą, tugul kreipiasi prie manęs.
Apart to turiu puikią didelę sale vadinamą „Washington Hall“ del teatro, vestuvių, baliu ir sziep pasilinksiminiu. Apie gerymus nereik nēi sakyti, nes visi žino jį gerumą.

M. VIDEIKA

154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

AR ESI KURCIZIUS??

Visi kurciniai ir sunkūs girdeėjimas dabar yra iszgydomi su pagalbos nauju mūsų isradimu. Tik kurciziais gimę negali būt iszgydyti. UŽIMAI GALVOJ VEIKIAI PRASZALINAMI. A prasizk savo lig. Iszgemaminimas ir roda dykal, Gali patys namie iszgydyti visurai mašale kasztale 200 Letalie av.
Dr. Dalton Aural Institute, Chicago, Ill.

**Daktaras
isz Lietuvos!**

Dr. Med. Leon Cherburg

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 3997 Spring.

Vyrai, neturinti gana pinigų iszsiplrkiti szlpkortės, gal už labai pigią prekę nuvažiuoti į BREMA ir HAMBURGA per 8 dienas.

Raszik ar atsizsauk į

Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidiamas).

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimts dviejų visokių anguliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliszka, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paką, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszką madą, aptiekoj raudais, kaip tai herbą, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz minētų giduolių, gulite siusti pinigus per Money Order, o az jum prisiusiu per expresa reikalingu daiktus. Hoffmano Reumatizmo gyduloė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių gydulkruopės del kraujo, dvideszimts viena giduolkruopė į dėžutę už 15 centų.

Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA!
PAS

Petra Draugoli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose del savo tautiecių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautieci!

Ar nori uzczedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduok pas

JOHN J. Gorman's ESTABLISHED 1857

Juk yra verta sulygtinti prekes, kures mokate ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitar. Atsilankykite pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie apdaro reikalinga, ir siztoj dalij miesto pas mus rasite didžiausią yvairumą ir yra isz ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug parduodame vyriskų apatinių drapanų ir kitų aprėdaly, teipgi visokių naminių papuoszimų ir įvairiausių valgomų daiktų už labai pigias prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame imti dides prekes, o da prie kiekvieno valgomio daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du-syk tiek duodame dovany.

Mūsų sztoras buna atdaras Subatomis ir Panedelio vakarais, kitais gi vakarais uzdarytas, nes mes zinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atisio.

Ar jus ne teip mislinate?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai ateikite ir pamėginkite, o užtikrinam, kad savo žygio nesigalėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirktumete, tai nieko netekens, ir mes su ju mis kuograziausiai apsieisime ir geriausiai patarnausime.

Nepamirskite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausi visokio kaino siu- tai, naujausios mados, geriausias matarijos, druz- cziausias pasinvimas, o ką prekės tai daug pigesnės, k-yp pas kitus. Pabandyk sykį pas mus, o per- sitikrįsi apie mus sztorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitę neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siutą, tau jis tiks teip kaip apgijęs deyto, kad mus kriaucziaiai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudysi. Pas mus gausi drapanų kolekių tik nori. Neužmirsz vietą ir numerą

L. W. S. Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UZ ŽEMIAUSIAS PREKES, TEIPGI PUKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCIUGELIU. SIENINIU LAIKRODZIU. SKAMBINAMI LAIKRODZIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

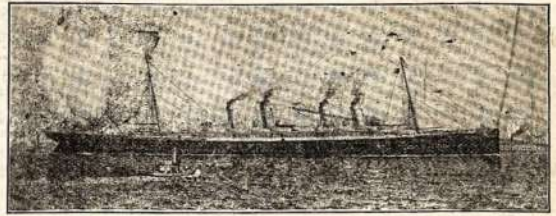
Brooklyn, N. Y.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uzdėta 1848 mēte

N. me Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Siuocziamė pinigūs į visas dali- svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaip to: Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso \$35.00, ant reguliariszko \$31.00
 „ „ „ „ Hamburgą ant Expreso \$35.00, ant regul. \$31.00
 „ „ „ „ Antverpą \$29.00, ir į Rotterdamą \$29.00
 Isz Bremo į New Yorką ant Expreso \$38.50, ant regt. iar. \$36.50
 „ „ „ „ „ „ „ „ \$39.50, „ „ \$35.00
 „ „ „ „ „ „ „ „ \$31.00, isz Rotterdamo \$31.50.

Pabar siucziam pinigūs tiesiog į namus.

100 rublių už \$52.50,	50 rublių už \$26.50,	40 rublių už \$21.25
30 „ „ \$16.00	25 „ „ \$13.38	20 „ „ \$10.75
15 „ „ \$8.13	10 „ „ \$5.50	5 „ „ \$ 2.88

Dėl artesnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 r.aa.

LIETU VISZKA APTIEKA

IR BROOKLYNO PACZTA, (S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszku tavoru. Turi visokių Europiszku ir Amerikoniszku gyduoliu, kaip tai tisingiausių lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szakna — kokiu ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atsiszaukentiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisuzneze gyduoles per pacztą arba expressą. Aptiekoj galima susikalbēt lietuviszkai, lenkisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom. Receptus sudedam oho visokių daktaru Amerikoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotes gromatas galite siust isz czionais.

R. M. ULLRICH.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.